

Tìm hiểu

huỳnh liên tử

NGÀI NGHÈ

HUYỀN BÍ

HUỲNH LIÊN TỬ : TÌM HIEU NGAI NGHE - 1969

HUỲNH LIÊN TỬ : TÌM HIEU NGAI NGHE - 1969

LỜI NÓI ĐẦU

Một người làm ăn thất bại, buôn thua bán lỗ, sự nghiệp
bị sa sút lần hồi!...

Một người đau khổ vì tình duyên phu bạc!...

Một người công chǎng thành danh chǎng toại!...

Một người đau yếu quanh năm, chạy trãm thay trãm
thuốc tiễn bắc iốn kém rất nhiều nhưng bệnh vẫn nan y!...

— Họ tìm đến một ông thầy? !...

Ông thầy ở đây không phải là ông thầy dạy học, không
phải vị bác sĩ hoặc lương y, mà đó là ông thầy xem về số
mạng, hay nói đúng hơn đó là một nhà tướng số tiên tri.

Nếu họ tìm gặp được một ông thầy đầy đủ cả tài năng
và đức hạnh thì đó là điều may mắn cho họ, nhưng ngược
lại mà họ gặp phải một ông thầy tài sơ đức thiêng thì cũng
chẳng sao, chẳng qua ông thầy bất tài đó không giải quyết
gi gì được cho họ thế thôi ngoài ra cũng chẳng có hại gì.

Thông thường, những nhà tướng số lại giỏi luôn cả bùa
lẫn ngái, và chính bùa ngái là động cơ chính để thúc đẩy
những con người càng gặp những số phận không may tìm
đến đe dọa thịnh, may ra mình có thể nhỡ vào ẩn quyết và
ngái cao tay của ông thầy mà có thể thoát qua được
những sự xui xéo ngặt nghèo đó?!

Hành động của những người thiểu may mắn đó cũng
có phần phải mà cũng có phần không phải.

Phần phải đó chẳng qua chỉ là một sự cầu cạnh vào
ma lực huyền bí nhất thời còn phần trái của họ là họ chẳng
hiểu biết gì nhiều về hai chữ «Tâm đức» cả.

TÌM HIỂU NGÀI NGHỆ

Giáo sư
HUỲNH LIÊN TỬ
biên soạn

1969

Bởi vì muốn tránh thoát qua khỏi những sự trắc luân
khô ái, đó không gì bằng họ hãy thành tâm thiện ý cầu
nguyện và chính mình làm thực nhiều việc phước đức may
ra sự tâm thành đó mới có thể đem lại cho họ một cuộc
sống đầy đủ hạnh phúc và hạnh phúc đó mới có sự lâu
bền được.

Tuy nhiên trong phạm vi cuốn cách này chúng tôi xin
gác lại phần mệnh số và Tâm-đức mà chỉ bàn qua vấn đề
«Bùa Ngãi» mục đích của chúng tôi chẳng phải là Tuyên
Đương về bùa ngải mà chính là để giải đáp những thắc
mắc của quý vị để gửi thư han hối chúng tôi về tác dung
của Bùa Ngãi cũng như có nhiều vị đã từng nghe nói đến
bùa ngải nhưng trên thực tế thì chẳng hiểu bùa ngải là
gì cả.

Vì vậy cuốn sách này đến tay quý vị cũng không ngoài
mục đích đó và ít ra chúng tôi cũng giúp được cho quý vị
một phần nào thêm vào sự hiểu biết.

Bài Thơ kỷ niệm

Tôi không phải là một nhà lý số,
Có tài thần tiên đoán chuyện tràn gian,
Mong với nhìn cao biết chuyện Ngọc Hoàng
Hoặc cùi xuống nhìn sâu vào Địa ngục.

oOo

Tôi chỉ là một con người chân thực,
Biết yêu thương hồn giận suy tư,
Từ thuở ấu thơ đương độ học trò,
Tôi đã nghĩ vì sao đời khổ cực ?

oOo

Và từ đó tôi mê say huyền bí học,
Muốn tìm ra tướng mệnh của con người.
Tất cả do đâu ? Dụng nghiệp vào đời,
Ai phù qui ? Ai sang hèn lao nhọc ?

oOo

Bởi có số nên cuộc đời hư thực,
Có rồi không, ai biết chuyện tương lai ?,
Ngót hai mươi năm lưu lạc nhiều nỗi,
Nay Ấn Độ, mai Xiêm, Lào-Mản-Thổ.

Tôi dốc chí tăm sự cầu tò
Mong tìm ra cửa ngõ Huyền-cơ
Bát quái đồ hình, Bí pháp thiên thư
Từng khảo cứu gắng công tu học.

oOo

Đường số mệnh biết đâu là cùng tận
Di vào rừng mới biết rừng sâu,
Có trèo non mới biết non cao
Mới biết được siêu hình là vô tận.

oOo

Dù biết vây tôi vẫn không chán nản
Vẫn bền lòng đeo đuổi kiếp tam tơ.
Như thi sĩ thì phải làm thơ,
Nhà Bác học phải siêu về toán học.

oOo

Rồi hôm nay với bao điều hiểu biết
Ngại ngùng gì tôi chép hết ra đây.
Những điều hơn thiệt đỡ hay,
Để cùng đọc già tò bày thiệt hơn.

Mậu Thân — Saigon
HUỲNH - LIÊN - TỬ

NGÃI NGHỆ LÀ GÌ ?

Người ta, thường nói nhiều về ngãi
nhưng trên thực tế không ai hiểu được
ngãi là gì? Do đâu mà có? Ngay cả đến
những người đã thuộc ngãi về dùng cho
gia súc cho chính bản thân mình mà chỉ
hiểu một cách lờ mờ rằng: « Đó là một
quyền phép có sức mạnh về huyền bí hay
nói đúng hơn là có một ma lực dẫn dắt
người dùng ngãi đi đến mục đích mà mình
mong muốn »

Thực ra ngãi cũng chỉ là một dược
chất một loại thảo mộc mà các nhà chuyên
môn đặc biệt đả tinh luyện gieo trồng, nuôi
nẩng trong phạm về thần quyền, nói một
cách rõ ràng hơn là họ dùng quyền phép
bí thuật của họ để truyền vào cây ngãi
hoặc cù ngãi và cũng tùy theo quyền phép
và giá trị của loại cây hoặc cù để đánh
giá trị của từng loại ngãi một.

Cũng cần mõ ra một dấu ngoặc, chúng tôi xin thưa với quý vị rằng: « Hãy gạt bỏ ra ngoài những nghi ngờ những điều mà trong chúng ta thường cho là vô lý, có lẽ trong chúng ta, quý bạn cũng như chúng tôi có người đã từng chính mắt mình chứng kiến những phù phép ghê người của các thầy pháp cao tay, nào là dùng cây sắt nhọn xuyên qua người, dùng dao cắt đứt lưỡi, nhúng tay vào vạc dầu sôi, dùng dây thắt cổ mà không chết v.v và v.v dù ta có bài bác đến đâu cũng phải thầm phục và tin rằng họ có chân tài thực học, có khả năng về huyền bí thực thụ ».

Người ta thường nói: Người Nam giỏi về bùa ngải, người Trung giỏi về thư phù, đối ẽm và người Bắc thì giỏi về độc trùng (nuôi thuốc độc). Sự phân tách trên rất đúng. Bởi vì người Nam chịu nhiều ảnh hưởng huyền bí của Cao-Miên và Lào nên sự phát triển về ngải nghệ cũng do ảnh hưởng mà có.

Người Trung chịu ít nhiều ảnh hưởng của triều đại Chiêm-thành nên lại thịnh về

phù thư đối ẽm và người Bắc thì chịu ảnh hưởng của Trung-hoa một nước mà xưa kia chuyên dùng hương mê và thuốc độc để hạ đối thủ.

Trên đây chỉ là nhận xét chung, nhưng trong thực tế thì số người giỏi về bùa ngải thư phù và trùng độc chỉ là con số tối thiểu mà thôi, và phần nhiều khi một người đã giỏi về bùa ngải thì cũng biết luôn cả thư phù và trùng độc. Hiện nay các nhà tướng số có chân tài, phần nhiều đều hiểu rõ và biết cách nuôi ngải luyện ngải và thư phù v.v.

Có lẽ một phần vì họ xét thấy những môn đó có liên quan ít nhiều đến nghề nghiệp nên tầm học, một phần nữa là nhờ ở sự đi nhiều của họ, nay Lèo mai Mán nên họ đã tình cờ tìm hiểu và học rồi được.

Ngoài những nhà tướng số ra, số còn lại biết về thư phù bùa ngải và trùng độc chính là những người chuyên môn sống bằng nghiệp đó.

Sau đây chúng tôi xin đơn cử ra một vài thí dụ về cách luyện chế về bùa ngải và tác dụng của nó.

BẠCH ĐẠI - NGÃI

tại
ĐẾ-THIỀN
ĐẾ - THÍCH
(CAM-BỐT CHIA)

... khai hoa trên cao su là giao
và cây sưa với nhau giao nhau vẫn vào lỗ
nhau. Cây sưa có lá nhỏ và
cây sưa có lá to. Cây sưa lá to là
cây sưa có lá to.

Bạch Đại Ngãi là một cây tương tự
như cây lan đất, nhưng rễ lớn hơn những
lá thì cứng hơn có hoa màu trắng. Loại
ngãi này mọc nhiều ở trong rừng thăm
miền Đế thiên Đế thích của xứ chùa tháp.

Theo truyền thuyết thì người tìm ra
cây ngãi này là một « lục cụ » vị sư già
danh hiệu là Sivong souk gốc lão sang ngũ
tu ở Cao-miên cách đây hơn một thế kỷ.
Lau cụ Sivong soak ngoài sự tu trì đạo
hạnh ra ông còn là một nhà chuyên môn
về bùa ngãi.

Người ta kè lại rặng vào khõang năm
1.840 có một nhà du lịch người Pháp đến
viếng thăm Đế thiên Đế thích, vì thú ham
vui ông ta đã len lõi vào rừng sâu để xem
cảnh vật và săn bắn muông thú, vô tình

Ông ta xoang nhầm một loại cây kỳ lạ
loại cây này khi đụng nhầm thì cả người
tự nhiên bị ngứa ngáy khó chịu rồi sau
đó cả thân mình bị phù sưng lớn lên một
cách kinh khủng, đau đớn vô cùng.

Đây cũng là trường hợp mới xảy ra
lần đầu tiên, mà nạn nhân lại là một nhà
du lịch người Pháp!

Người Âu Tây thường ít tin vào bùa
phép và ngãi nghệ, nên sau khi cảm thấy
mình bị bệnh ngứa ngáy sưng phù thì nhà
du lịch nọ cho rằng mình bị bệnh trong
người Phát ra và điều trị theo y học Tây
phương với sự chữa chạy của bác sĩ.
Nhưng sau nhiều ngày chữa chạy bệnh
không thuyên giảm mà lại càng tăng gia
thêm, da thịt lở nứt chảy nước, mắt thì
mờ đi không còn nhìn thấy ngoài cảnh
được nữa! Đến chừng đó các bác sĩ mới
tuyên bố là vô phương cứu chữa vì tìm
không ra bệnh lý!

Người địa phương bèn khuyên nhà du
lịch người Pháp là « có thể ông ta vì một
sự tình cờ đã phạm vào một lỗi lầm khi

-XUẤT-XỨ từ ĐẾ THIÊN ĐẾ THÍCH

thần nhạo thánh trong lúc viếng cảnh Đế
thiên Đế thích, Vậy nên cầu xin để may
ra thoát khỏi đặng.

Dù không tin nhưng trước-cơn bệnh
ngặt nghèo nan y đó nhà du lịch người
Pháp không thể làm khác được nên nghe
theo lời dân địa phương nhờ đoàn tùy
tùng lo lě vật rồi đưa ông ta trở lại Đế
thiên Đế thích để lě tạ.

Giữa khi cuộc lě tạ đang diễn ra thì
có một vị sư già « lục cụ » đi ngang qua
nhìn thấy dừng lại xem, và sau khi quan
sát qua bệnh tình của nhà du lịch vị lục
cụ bèn tiến đến gần rồi bão với một người
tùy tùng của nhà du lịch Pháp rằng:

— Đây không phải là một bệnh lý do
trong người phát ra, và cũng không phải
là do thần thánh quả phạt, mà chính là
bị ngãi độc hành hạ! Muốn trị lành bệnh
này thì chỉ có cách độc nhất là dùng ngãi
đè trị ngãi, nếu không, quá 100 ngày người
bệnh sẽ chết! lời nói của lục cụ được mọi
người chú ý và họ quay lại yêu cầu lục
cụ chứng minh vì sao có thể biết được là

nà du lịch bị ngãi độc và bị ngãi trong trường hợp nào?

Sau vài phút nghỉ ngơi lục cụ mới giải thích rằng: « Đây là một trường hợp ngộ ngãi tinh cò, có thè ngãi đây (chỉ nhà du lịch) đi vào rừng sâu và vô tình đập nhầm loại ngãi độc tên là « phù phẩn ngãi »! Cây ngãi này rất hiếm thấy và nó cũng chính là một loại ngãi mà nếu biết cách tinh chế trôi luyện thì sẽ trở thành một loại ngãi cứu người hơn là hại người. Sở dĩ nó có tên là « Phù phẩn ngãi » bởi vì lá cây nó có nhiều bụi phẩn, chỉ cần vô ý phẩn cây vướng vào người là bị nguy ngay, cũng vì vậy mà các nhà chuyên môn ít khi trồng loại ngãi này sợ tình cờ gieo hại cho kẽ khác, mà chỉ đi vào rừng tầm kiểm mỗi khi cần đến mà thôi. Đây cũng là một cơ duyên cho tôi (lục cụ) và cho ngãi đây.

May cho tôi là đi tìm kiếng « Phù phẩn ngãi » đã tốn nhiều công phu mà chưa gặp lại gấp được người bị « Phù phẩn ngãi » làm hại, nhờ đó tôi thè biết được cây ngãi này mọc ở vùng nào.

May cho ngài đây là nhờ gặp được tôi, một người độc nhất có thể trị được bệnh « Phù phẩn ngãi » gây ra, vừa nói lục cụ vừa lôi trong người ra một chiếc túi đựng nhiều chai lọ bé nhỏ, rồi lấy ra một chai có đựng một loại thuốc nước màu xanh sẫm lá cây, sau đó lục cụ mở nút chai ra đổ thuốc đó lên trên người nhà du lịch và miệng thi đọc thần chú, trong vòng 20 phút thì quả nhiên nhà du lịch cảm thấy toàn thân dễ chịu, sự ran nứt và sưng phù đã xẹp xuống gần trở lại với mức bình thường ngoài những dấu nứt nẽ của da thịt thì phải chờ thời gian, đôi mắt của nhà du lịch cũng đã bắt đầu nhìn thấy ngoại cảnh một cách rõ ràng như trước. Việc làm của lục cụ xảy ra trước những cặp mắt kinh ngạc và thán phục của mọi người chung quanh, và trước sự rỗi rít mừng rõ cảm ơn của nhà du lịch. Sau đó nhà du lịch Pháp xin được đền ơn xứng đáng nhưng lục cụ chỉ lắc đầu mím cười rồi nói:

— Tôi chẳng muốn ngài đền ơn gì

că, vì tôi nghĩ rằng đó chưa hẳn là việc ơn mà chỉ là một sự đồi chắc ?! Tôi chỉ xin rằng, ngài hãy nhớ kỹ lại đi, là ngài đã xoang nhầm « Phù phẩn ngãi » tại đâu? vùng nào? và vui lòng hướng dẫn tôi đến đó là tôi cảm ơn ngài lắm. Bây giờ ngài nên trở về an dưỡng ít hôm cho lành hẳn và cố nhớ lại xem, rồi tôi sẽ trở lại nhờ sự hướng dẫn của ngài. Nhà du lịch hứa sẽ làm thỏa mãn lời yêu cầu của lục cụ sau khi đã trao địa chỉ của mình cho lục cụ biết.

Lục cụ đó chính là vị sư già Sivong souk gốc người Lào.

Ba hôm sau đúng lời giao ước, lục cụ Sivong-souk tìm đến nơi ngủ của nhà du lịch người Pháp để nhờ sự hướng dẫn của nhà du lịch đi tìm « Phù phẩn ngãi ».

Nhà du lịch bấy giờ đã hoàn toàn bình phục, và trong quãng thời gian nằm nhà dưỡng bệnh ông ta cũng đã nhớ lại rõ được nơi mình bị vương ngãi là khu rừng cách xa Đè thiêng Đè thích độ 5 cây số ở về hướng Tây Bắc.

Thế là một cuộc vào rừng kiêm ngãi được bắt đầu mà người chủ chốt là lục cụ, và kẽ hướng đạo chính là nhà du lịch người Pháp.

Cuộc hành trình không có gì là vất vả lắm, trên đường đi lục cụ kể cho mọi người nghe mục đích của mình đi tìm Phù phẩn ngãi.

Ông bảo rằng: Phù phẩn ngãi tuy có độc tính bên ngoài của nó, nhưng nếu biết cách trôi luyện thì chính sự huyền diệu của nó thực là vô cùng chỉ cần gạt bỏ một cách tinh vi tất cả những bụi phẩn bên ngoài của lá cây, sau đó nhặt cây đem về trồng vào một cái chậu đất được nung kỹ. Trong chậu trước khi trồng cây Phù phẩn ngãi phải có trước những thứ cần thiết, gồm có đất núi, diêm sinh, sắt vụn, gõ mục và muối biển, ngăn ấy thứ gọi là ngũ hành.

Ngũ hành tức là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Đất núi tượng trưng cho hành Thổ, diêm sinh tượng trưng cho hành Hỏa, sắt

vụn tượng trưng cho hành Kim, đồ mục tượng trưng cho hành Mộc, và muối biển tượng trưng cho hành Thủy.

Có được ngũ hành ở trong chậu rồi, bấy giờ hãy nhào trộn tất cả những thứ đó lại cho thực đều rồi đem bỏ chính giữa lòng đất của chậu và bắt đầu trồng cây Phù phán ngãi vào chậu đó.

Khi cây ngãi đã được trồng xong, người luyện ngãi mới trình trọng thỉnh chậu ngãi đặt lên bàn thờ, rồi dùng quyền phép chuyên môn về huyền bí của mình để truyền phù vào cây ngãi.

Sự luyện ngãi cao thấp còn tùy theo khả năng của người luyện và tác dụng của cây ngãi, khi cây ngãi đã được luyện xong thì nó đã bị mất đi một nửa phần thiên năng của nó và được diễn khuyết vào đó nữa phần linh phù?

Từ đó cây ngãi đã biến thè, không còn là nguyên tính thiên nhiên của nó nữa, và nó được dưỡng sinh theo khả năng của người luyện, thông thường nhà luyện ngãi hay đỗ hột gà sống vào gốc

cây cho ngãi ăn, và cũng có những trường hợp nhà luyện ngãi cao tay không cho cây ngãi ăn bằng hột gà mà lại cho ăn bằng huyết sống của con gà, làm như vậy tác dụng của ngãi sẽ mạnh hơn, có nhiều hiệu quả hơn. Tuy nhiên việc cho cây ngãi ăn bằng huyết gà cũng có những trường hợp nguy hiểm xảy ra nếu ông thầy non tay sẽ gặp một hậu quả nguy hại cho chính bản thân mình khó mà lường trước được!

Tác dụng của cây phù phán ngãi khi đã được luyện xong, có thể chữa trị được bệnh tà ma ám ảnh, bệnh mất trí và hoảng sợ, và hay nhất là có thể nhờ cây phù phán ngãi để tìm hướng người bị thất lạc hoặc đồ vật bị mất cắp.

Cách chữa bệnh cũng như cách tìm đồ mất tìm người thất lạc tất cả đều do quyền phép chuyên môn của người luyện ngãi.

TÌNH CƠ GẶP NGÃI QUÝ

Câu chuyện của lục cụ nói với mọi người về cách luyện chế cây Phù phán ngái vừa dứt thì nhà du lịch người Pháp liền ra hiệu cho mọi người dừng lại và

sau một hồi quan sát khu rừng rậm ông ta thận trọng báo cho lục cụ biết đây là khu rừng mà trước kia ông ta bị vướng ngãi phù phán.

Sau khi được sự xác nhận đia điểm khu rừng, lục cụ liền tò lori cảm ơn và yêu cầu nhà du lịch cùng đoàn tùy tùng của ông ta trở về trước sự ngạc nhiên của mọi người?!

Không đợi nhà du lịch hỏi, lục cụ giải thích ngay rằng: "Sự có mặt của mọi người trong khu rừng này sẽ bắt lợi cho lục cụ trong khi tầm kiếm ngãi, và nếu rủi ro một vài người lại đạp vướng nhầm phù phán ngãi thì thêm phiền phức"

Qua lời giải thích hợp lý của lục cụ mọi người mới hết ngạc nhiên thắc mắc và từ giã lục cụ để ra về.

Còn lại một mình lục cụ trong khu rừng bấy giờ ông ta mới bắt đầu vào việc tìm kiếm cây phù phán ngãi.

Thực ra thì trong tâm tư của lục cụ Sivong souk chưa hẳn là tìm cây phù phán ngãi mà phải hiểu một cách sâu xa

hơn là lục cụ đi tìm kiếm nhiều thứ ngãi khác nữa.

Sở dĩ lục cụ Sivong Souk chú ý đến khu rừng này bởi vì ông biết rằng một cây ngãi bắt cứ là ngãi gì mà có thể mọc lên ở khu rừng nào thi tất nhiên ở đó có nhiều loại ngãi khác nhau cùng mọc lên vì hạp thô. Và như vậy ông hy vọng rằng với khu rừng này ngoài loại cây phù phán ngãi ông còn có thể suru tầm được nhiều loại cây ngãi khác quý giá hơn nữa.

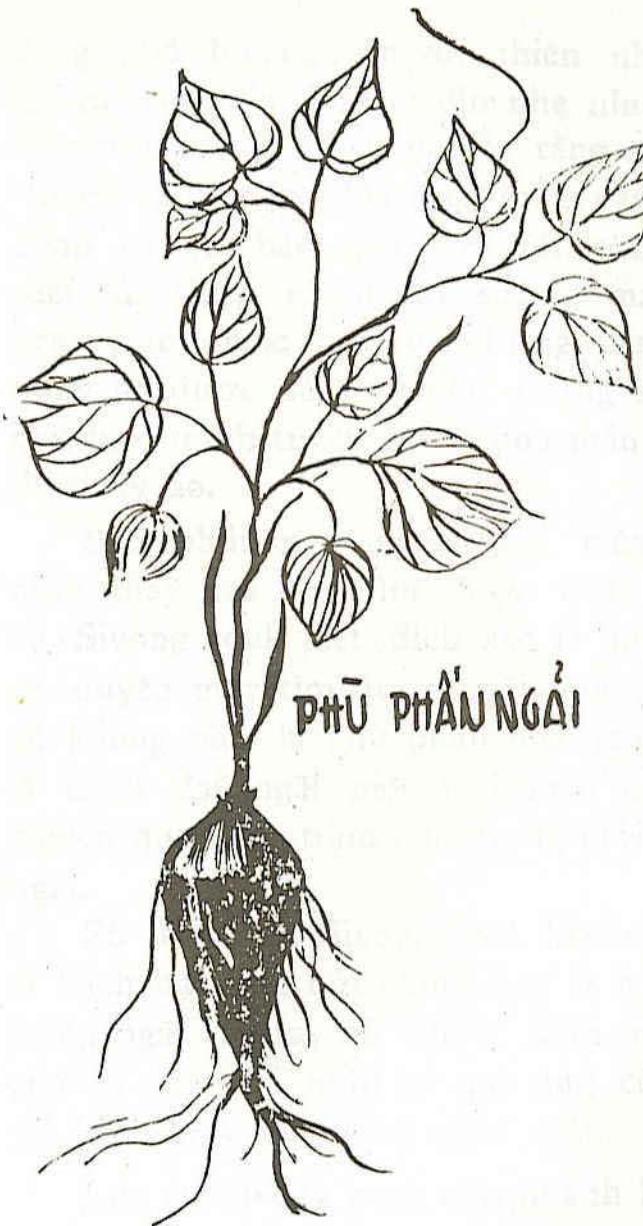
Nhưng sau nhiều ngày tìm kiếm rất công phu lục cụ Sivong Souk đã không tìm thấy được gì! ngay cả cây phù phán ngãi cũng không có! Tuy nhiên không vì thế mà lục cụ chán nản, kinh nghiệm đã từng cho ông biết là muốn kiếm được ngãi quý không phải là một chuyện dễ, đôi khi phải mất cả công phu hàng năm mới kiếm được, có khi lại đi không về rồi là đẳng khác nên trong tất cả mọi trường hợp, ông luôn luôn bền chí nhẫn耐.

Cũng vì vậy mà ông bắt đầu tính đến chuyện lâu dài. Ông tự chính tay mình

dựng lên một căn chòi bằng lá, cây và di chuyển những vật dụng cần thiết gồm thức ăn và quần áo để sống trong nhiều ngày.

Thời gian qua thăm thoát thế mà đã ba tháng trời lục cù Sivong souk sống một mình lầm lùi trong khu rừng già tịch mịch hoang vắng, sảng sàng chịu đựng mọi nỗi cực nhọc đơn côi với bao nhiêu sự hiềm nghèo có thể xảy ra do những loài thú dữ mang lại với mục đích thực hiện cho được công việc tìm ngái.

Cho đến một hôm vào một buổi sáng sớm tinh mơ, những hạt sương mai đương còn đọng trên cành lá, lục cù Sivong souk đã có mặt trên một giòng suối và đang vốc nước để rửa mặt đột nhiên lục cù thoảng cảm nhận một mùi hương hoa phất tiết ra đâu gần đấy, có lẽ « hoàng thiên bắt phụ hảo tâm nhân » nên sau khi thoảng nhận được mùi hương lạ, lục cù liền quay mặt nhìn chung quanh để tìm kiếm ông chợt mở lớn hai mắt với một nỗi ngạc nhiên và vui mừng thích thú, trước mặt ông một khóm hoa trắng éo lã trong tơ hoa lan

Xuất xứ tại khu rừng cách xa - 35-

đang phô hương sắc với thiên nhiên và
tỏa ra một mùi hương dịu nhẹ như hàn
diện với thác nước rùng cây rồng nơi đây
chỉ có ta là đẹp. Mà quả thực vậy, giữa
cảnh bao la bát ngát với núi rừng khe
suối của thiên nhiên với sương mai buồm
giăng mắc mờ ảo, những cành hoa
trắng ấy được nở ra trong chặng khác gì
một bức tranh tuyệt mỹ có pha mầu huyền
thoại kỳ ảo.

Sau phút ngở ngàng vui mừng khi
nhìn thấy hoa như tìm được chân lý lục
cụ Sivong souk biết đích xác là mình đã
có duyên may tìm được ngài quý và ngài
đó không phải là phù phán ngài mà chính
là Bạch đại ngài một loại ngài đã thất
truyền qua hàng trăm năm trong giới luyện
ngài.

Sở dĩ lục cụ Sivong souk biết chắc đó
là Bạch đại ngài bởi chính ông là một nhà
luyện ngài cao tay có nhiều kinh nghiệm
nên dù chỉ mới nhìn sơ qua ông cũng có
thể biết được một cách chắc chắn.

Lục cụ Sivong souk tiến nhanh lại bên

khóm Bạch đại ngãi và thận trọng đưa tay nâng nhẹ những bông hoa trắng nuốt rồi với vẻ mặt nghiêm trang miệng ông ngâm to mấy câu thơ bùa chú:

Nhiệm mầu thay nhiệm mầu thay
Bạch đại ngãi, Bạch đại ngãi
Tạo hóa ban cho ta nhồ lấy
Nơi đây rừng buồn sương sớm chiều mây
Bạch đại ngãi, Bạch đại ngãi
Mặt trời mọc phương Đông lặn về Tây
Thái dương lên làm ngày
Thái âm về làm đêm tối
o O o

Muồng thú muồng loài nước nguồn cây cối
Bạch đại ngãi, Bạch đại ngãi
Xin hãy thương ta, ta nhồ lấy
Đem xa rừng ở cùng ta mãi mãi
Án ba na, hắp tì la
Án ba na, mê xi la cum pa
Đông, Tây, Nam, Bắc.
Án ba na, án ba na cum pa.

Sau khi đọc ngâm bài thơ phù chú xong, bấy giờ lục cụ Sivong souk mới nhồ lấy bụi ngãi một cách khéo léo và nâng nhẹ vào tay đem về nơi tạm trú...

TÁC DỤNG CỦA BẠCH ĐẠI NGÃI

đã cát là khát mực mà Vô Yết Nhã chỉ
nhìn thấy như một con rắn già già
và bẩn thỉu như con khỉ già già khát
mặt trời đang lấp ló sau nắp bụi cây
như một con khỉ già già khát mực
nhìn thấy như con khỉ già già khát mực

Cây Bạch đại ngãi khi còn mọc ở rừng
thì chỉ có vẽ đẹp thiên nhiên và lâ lướt
của nó, có một điều lạ là khu rừng này
có cây Bạch đại ngãi mọc thì ở đó không
hè có loài thú dữ như cọp, beo, lợn rừng
chẳng hạn; mà chỉ có những loài thú hiền
lành hoặc chim muông mà thôi ? !

Nhưng một khi cây Bạch đại ngãi lọt
vào một nhà Huyền bí học cao tay luyện
ngãi thi cây Bạch đại nghiêm nhiên trở
thành một dược chất linh vật vô cùng quý
giá, có thể giúp người cải tử hoàn sanh,
có thể cứu người qua cơn hoạn nạn, hoặc
giúp người làm nên cơ nghiệp qua sự
trung gian bùa chú luyện ngãi của ông
thầy ngãi.

Hiện nay ở Việt nam cũng có một vài Danh sư nhò may mắn nên kiêm được lại ngải bạch đại này, hoặc họ thuộc từ ngoại quốc về bằng cách gieo giống truyền đời.

Một cây Bạch đại ngải đã thuộc vào hữu chủ nhân thì người luyện ngải xem cây bạch đại ngải quý giá chẳng khác gì bùn mạng của mình, và nếu nhà luyện ngải trao cây bạch đại cho ai thì cũng rất thận trọng, ít ra đó là cháu hoặc thân thích, ngoài ra chỉ những người tuổi tác hợp với cǎn mạng. Ông thầy mới trao cho họ sự tốn kém cũng không phải là ít.

Điều cần biết là một người trồng cây ngải Bạch đại mà không được quyền phép của nhà chuyên môn trao cho thì hậu quả rất tai hại dù chỉ là trồng để chơi hoa cho đẹp. Có vài trường hợp người đi rừng gặp cây ngải bạch đại lầm tưởng là hoa nên đem về trồng sau đó họ gặp nhiều tai nạn bất ngờ có khi nguy đến tính mạng.

Nói tóm lại trong tất cả mọi thứ ngải nếu không được sự tinh luyện của nhà chuyên môn và qua tay quyền phép của họ thì bất cứ ai trồng ngải cũng có hại cả.

NGÃI YÊU VÀ BÙA MÊ

Thường thường quý vị đọc báo hay thấy những tin tức, nào là 5 con bò chồm mang tiền theo trai, gái 16 bỏ nhà cắp tiền cha mẹ đi xây tò ấm với một ông già khụ đắng tuổi cha ông hoặc là một chồng mầu mực bồng dưng bỏ bê gia đình vợ con để chạy theo vợ bé, đôi khi người vợ bé đó chẳng có một chút nhan sắc, hoặc tệ hại hơn là tuổi lớn gấp đôi mà người đàn ông vẫn mê muội chạy theo phục vụ hết mình, tạo nên cảnh gia đình bị xáo trộn, vợ con đau khổ.v.v. Tất cả đó phần nhiều đều do tác dụng của bùa ngải mà có.

Những ông thầy ngải chuyên môn mà giúp cho thân chủ mình làm những việc trái với đạo nghĩa như vậy thì quả thực

là vô lương tâm, họ quên hẳn thiên chức của mình mà chỉ nghĩ đến tiền bạc, nghĩ đến những mối lợi to lớn trước mắt mà không nghĩ đến sự hại to lớn mai sau cho thân thế họ!

Có thể những ông thầy bùa ngải đó chỉ là những tay mơ, hiều biết chút đỉnh về nghề nghiệp mà thiếu hẳn căn bản cội nguồn nên không thấu rõ hậu quả mai sau sẽ xảy ra cho mình nên mới dám hành động như vậy chớ thực ra một nhà chuyên môn tinh luyện về ngải nghệ luôn luôn phải nhớ câu:

« Nhất nhật hành sư,
Tam niệm hành khát »

Nghĩa là: Một ngày làm thầy. Ba năm làm ăn mày !

Quên đi điều đó tức là đã quên bồn phận làm thầy, quên bồn phận làm thầy tức là tự mình đã hủy bỏ danh vị của mình mà đi vào bá đạo.

Đã làm thầy thì phải nhớ rằng:

*Chỗ cao sâu nhiệm mầu phải biết
Đề mà tu cho thấu lẽ trời*

*Cuộc trần bế khờ đầy voi
Trầm luân mê muội kiếp người còn chi?!*

(Thực ra thì ở đời, bất cứ trong phạm vi nào cũng có tà có chánh, những kẽ ở trong con đường tà mà biết tìm nோ chánh thì còn có chỗ để dung thân, ngược lại những kẽ ở con đường chánh mà tự mê muội đặt bước qua đường tà thì trời đất khó mà dung tha đáng, ắt họ gieo gió rồi phải gặp bão).

Trong phạm vi này tôi xin có đôi lời cảnh cáo những ai làm thầy mà mê tâm thì nên thức tỉnh ngay đi, và tôi cũng xin thành thực khuyên những người đã lỡ dùng ngải nghệ bùa mê để lung lạc kẽ khác nên sớm hối ngộ mà trả thiên tính nhân bản cho kẽ bị lung lạc hầu mai sau mới tránh được hậu quả tai hại cho chính bản thân mình vậy.

(Cũng cần mõ ra đây một dấu ngoặc để thưa cùng quý vị rằng, nếu quý vị cảm thấy thân nhân của mình bị chi phối mê hoặc bởi bùa ngải thì nên tìm đến tôi, tôi sẽ vận dụng sự hiều biết của mình mà

cứu gõ cho, chẳng tốn kém gì cả. Tôi quan niệm rằng, đem sự hiểu biết của mình để giúp người túc là mình đã giúp cho chính mình vậy)

Muốn biết rõ một người bị bỏ ngãi yêu và bùa mê thì hãy nhìn vào dáng điệu của họ người họ như bị quên mất một cái gì, nét mặt luôn luôn có vẻ nghĩ ngợi suy tư, mắt không nhìn thẳng vào kẽ đối diện mà hay nhìn xuống hoặc nhìn lên. Những sự vật trước kia họ tõ ra săn đón mê thích thì khi bị bỏ ngãi họ không còn chú ý đến mà tõ vẻ hờ hững lơ là như không cần thiết đến. Có một điều là ngoài tự nhiên của con người và có đầy đủ những sự nhận thức mới trước sự vật.

Có một cách cứu gõ cho người bị lâm bùa mê và ngãi yêu, nhưng cách này chỉ để cứu gõ trong trường hợp người bị ngãi non hoặc bùa thường mà thôi cách đó là hãy dùng đot non của cây khế chua nấu nước cho người bị bùa ngãi uống, đàn ông bị ngãi thì ngắt bãy đot khế mà

nấu nước, đàn bà thì chín đot. Sau khi cho họ uống xong, chờ đến tối lúc họ ngủ hãy cắt cổ một con gà trống, lấy huyết đó gạch chữ thập vào hai lòng bàn tay và bàn chân của họ còn lại thịt gà thì nấu cháo đậu xanh bỏ thực nhiều hành và tỏi, dùng bỏ tiêu, sáng ra cho họ ăn, nếu người bị bùa ngãi nhẹ thì sau đó họ sẽ trở lại bình thường ngay, điều quang trọng là khi đã cứu gõ được cho người bị ngãi đừng bao giờ tuyên bố ra cho người ngoài biết mà chỉ nên im lặng.

Trong phần này chúng tôi xin quý vị miễn cho khỏi phải trình bày về cách luyện chẽ bùa mê và ngãi yêu, vì chúng tôi nghĩ rằng viết ra một cách rõ ràng e khi có điều bất lợi và biết đâu một kẽ vô lương tâm nào đó sẽ lợi dụng vào sự hiểu biết sách vở để làm điều xằng bậy mờ ám thì chính chúng tôi cũng đã chịu một phần lớn trách nhiệm vậy.

Loại Ngải thứ ba

HUYẾT NHÂN NGẢI

XUẤT XỨ
KHU RỪNG
«Trường Cửa Rợ»
HUYỆN BỐ TRẠCH

Vào một đêm không trăng, khu rừng mạn Bắc thuộc huyện Bố-Trạch tỉnh Quảng Bình nay thuộc về bên kia vùng giới tuyến thực là ghê rợn huyền bí.

Khu rừng này nổi tiếng là có nhiều muông thú dữ, nhất là cọp và beo !

Mạn bìa của khu rừng, phía Bắc một số dân sơn cước cư ngụ tụ tập thành làng mệnh danh là làng «Troóc» phía Nam bìa rừng là làng «Xuyên-Sơn», phía Đông giáp Trung Lào (Ai-lao) và phía Tây nhìn ra lũy Thầy (Đào-duy-Tử), Đèo ngang huyện Quãng trạch.

Dân địa phương đặt tên khu rừng là « Truông cửa rọ » để chứng tỏ sự nguy hiểm của khu rừng.

Thực vậy, ai đã từng có dịp đi ngang qua vùng này dù là đêm hay ngày luôn luôn nghe tiếng beo gầm cợp rống liên hồi! và cứ năm ba ngày lại có một vụ chết người do cợp bắt beo ăn, riết rồi không ai còn dám bén mảng tới một khu rừng đó nữa và cũng do đó mà dân địa phương mới đặt tên khu rừng là « Truồng cửa rọ » ngũ ý nói ai bước chân vào khu rừng đó thì chẳng khác gì lọt vào cạm bẫy chết chóc, tự mình đem thân xác nạp cho thú dữ!

Khu rừng nguy hiểm như vậy đó ấy thế mà chỉ có một người, bắt chắp cả sự chết, coi thường thú dữ giữa đêm khuya tối, bên mình không có vũ khí phòng thân một mình len lỏi giữa rừng đêm như tìm kiếm vật gì quan trọng lắm ?!

Người đó là ai?

Xin nói mau đó là ông thầy ngái Người gốc ở « Lai Châu ».

Sở dĩ ông thầy ngái dám vào rừng giữa đêm khuya bắt chắp cả thú dữ là vì

ông ta đã có sẵn trong người những thứ khắc kỵ với thú dữ, dù vậy người ta cũng vẫn thắc mắc và tự hỏi ông ta vào « Truồng cửa rọ » giữa đêm khuya với mục đích gì? và nếu có việc cần, sao không vào rừng ban ngày mà lại vào rừng ban đêm? Đó là một dấu hỏi to tướng đối với dân hai vùng « Troóc » và « Xuyên-Sơn ».

Nhưng nếu đã biết được mục đích của ông thầy ngái Lai Châu đó thì chẳng ai còn thắc mắc...

Thực ra ông thầy Ngái Lai Châu vào « Truồng cửa Rọ » giữa đêm khuya không ngoài mục đích tầm ngái, một loại ngái có tên là « Huyết Nhân » rất hiếm, quý, mà theo phong thoth ông ta tin rằng tại « Rừng Truồng cửa Rọ » có mọc loại ngái đó, muốn tìm được loại ngái « Huyết Nhân » này phải chờ vào những đêm khuya tối trời không ánh trăng sao vào sâu giữa rừng len lỏi tìm kiếm may ra mới thấy được, bởi vì là cây Huyết nhân trời càng tối thì càng ững lên một màu đỏ như máu,

trong khoảng đêm đen, màu đỏ máu đó phản ảng một cách rõ rệt. Nhưng dưới ánh sáng thì màu đỏ đó biến mất trả lại một màu xanh tự nhiên của cây lá, điểm thứ hai là cây ngải này thuộc âm, dù có tìm thấy cũng phải chờ lúc đêm khuya mới nhò, nếu nhò lúc ban ngày thì sẽ mất đi tác dụng của nó!

Sở dĩ cây ngải đó có tên là « Huyết nhân » là vì ngoài màu đỏ máu của lá tỏa ra lúc về đêm, hoa của nó li ti và nở ra đỏ thắm trông như những chấm máu vương vãi trên cành lá nên cây ngải được những nhà chuyên môn mệnh danh cho nó là ngải « Huyết nhân ».

Tác dụng của cây ngải này khi đã được tinh luyện qua tay nhà chuyên môn, nếu trở thành quý giá vô song. Người dùng nó sẽ có một linh tính rất bén nhạy, có thể biết trước những sự việc sắp xảy ra cách xa ngàn vạn cây số hoặc hơn nữa cũng có thể biết được.

Một nhà chuyên môn dùng ngải Huyết

nhân này còn có thể tìm ra thủ phạm của những vụ mất cắp tiền bạc hay đồ vật tìm ra những người bị bình địa, tìm được người thất lạc tung tích rất có kết quả.

Theo truyền thuyết thì cây ngải Huyết nhân được kết tinh bởi trái tim của người mang tuổi Dần bị cọp hại?! Những người tuổi dần mà rủi ro bị cọp bắt ăn thịt, luôn luôn còn lại trái tim nguyên vẹn, trái tim đó được cọp tha đến một khoảng đất nào đó rồi dùng chân đào bới đất lên và chôn trái tim xuống đó lấp đất lại rất cẩn thận, sau đó nhiều ngày tại chỗ trái tim được cọp chôn mọc lên một loại cây lạ, cây đó là cây Huyết nhân mà các nhà chuyên môn luyện ngải đã tìm ra?

Trong thực tế thì nguồn gốc của cây Huyết nhân ngải khó mà xác nhận theo truyền thuyết đó được vì nghe ra nó có vẻ huyền thoại kỳ bí quá. Tuy nhiên về phần tác dụng và giá trị của cây ngải thì rất đáng tin cậy.

Tôi đã được gặp ông thầy ngải Lai

Châu cách đây gần 30 năm, ông kè với tôi rằng: Từ Lai Châu đất Bắc, ông len lỏi qua nhiều nơi qua nhiều vùng rừng núi khắp các tỉnh và lần vào miền Trung không ngoài mục đích kiếm tìm ngải nghệ.

Ông dừng lại rừng núi Bố trạch Quang bình và tốn khá nhiều công phu mới tầm được cây ngải Huyết Nhân tại « Truồng cửa Rọ » với bao nhiêu sự vất vã cực nhọc nếu không muốn nói là gian nguy.

Lúc nhổ cây ngải này, cũng như khi trồng cây ngải thầy ngải chuyên môn phải đọc bốn câu thần chú như sau:

Dạ thần lâm sơn

Chứng kiến bản nhân

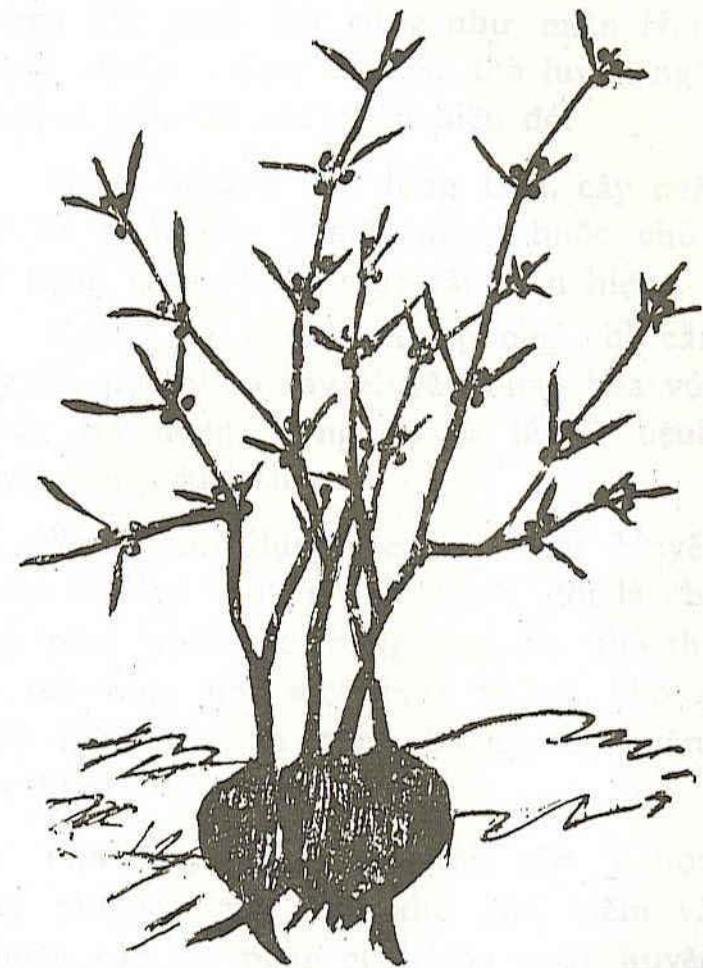
Án ba na mê cum

Thành sự tại tâm.

Sau khi đã đem cây ngải Huyết nhân về trồng, ông thầy ngải mất 390 ngày chăm sóc tinh luyện phù phép, cây ngải mới thụ

Thành sự tại tâm.

Sau khi đã đem cây ngải Huyết nhân về trồng, ông thầy ngải mất 390 ngày chăm sóc tinh luyện phù phép, cây ngải mới thụ đủ khí âm dương và trở thành linh ngải.

HUYẾT NHÂN NGÃI

NGÃI XUẤT XỨ TẠI
Tỉnh Gia Định

HUYẾT NI
khu

mộc ở núi rừng Miền Trung Việt nam, ở Rừng núi miền Bắc cũng như miền Nam tuyệt nhiên không có, các nhà luyện ngải chuyên môn đã xác nhận điều đó.

Ngoài những tác dụng trên, cây ngải Huyết nhán còn là một món thuốc chữa trị bệnh kinh phong giựt rất thần hiệu.

Người có bệnh kinh phong chỉ cần lấy vài giọt nhựa cây Huyết nhán hòa với nước trà nóng, uống độ ba lần là bệnh tuyệt nhiên khỏi hẳn.

Ngoài tác dụng đó, củ ngải Huyết nhán còn có một giá trị tuyệt đối là chỉ cần nhai nuốt vào bụng một lát nhỏ thì có thể nhịn đói một tuần lè mà không thấy khó chịu, và cũng không suy giảm sức khỏe.

Theo suy nghĩ của tôi nếu y học Tây phương mà chịu khó tầm kiểm và nghiên cứu đề phân chất, cây ngải huyết nhán thì nó rất có trở thành một dược chất vô cùng quý giá ngoài ý nghĩa huyền bí của nó.

Loại Ngái thứ tư

MÊ TÂM NGÁI

XUẤT XỨ TẠI
KHU RỪNG
THÁT SƠI

Suốt hai mươi năm hơn hành nghiệp
tôi đã từng chừa trị cho nhiều người bị
bỏ loại ngãi Mẹ Tâm?!

Ngãi mē tâm là một loại ngãi có tác dụng làm cho người mắc ngãi ban đầu, thấy xốn xang khó chịu, sau đó cảm thấy nóng nẩy trong lồng ngực, rồi nhiều ngày kế tiếp khi ngãi đã lâm rồi thì người bị ngãi, ngồi đứng không yên miệng nói láp nháp như người điên bị mất trí!

Phải nói rằng những ông thầy ngái chuyên dùng những loại ngái này tiếp tay cho thân chủ mình để loại trừ đối thủ vì hám tiền thì đúng là loại thầy gian manh!

Họ dám làm một việc ác thì trăm ngàn chuyện ác khác họ cũng sẽ làm hoặc đã làm, pháp luật cần phải lưu ý và trừng trị họ đúng mức để loại trừ những tai hại cho dân lành.

Trong tình trường...

Trong thương trường...

Những kẻ lòng lang dạ độc thường bỏ tiền bạc ra thực nhiều để mua chuộc những ông thầy ngai gian manh thắt đức cầu họ tiếp tay mình để hạ thủ đối phương!

Thực ra dù họ có dùng ngai Mê tâm để hại được ai rồi thì họ cũng sẽ gánh lấy một hậu quả trăm trọng đổi với bản thân họ sau này!...

Tuy nhiên trong thực tế, thì họ đã gây nên sự khổ đau cho kẻ khác!

Muốn chặn đứng được sự hành hạ của ngai Mê tâm, thân nhân của người bị ngai nếu cảm thấy có sự nghi ngờ thì nên cắp thời cho nạn nhân uống ngay nước « Âm dương thủy » nấu với đậu đen rang cháy.

Nước Âm dương tức là nước giếng (Âm) và nước trời mưa (Dương).

Lấy hai thứ nước này hòa chung cho vào nồi nấu với đậu đen rang cháy (một nắm tay) khi thấy nước vàng sầm thì bắc xuống mức ra để nguội cho người bị ngai Mê tâm uống một ly đầy để ngăn chặn tình trạng phát triển trước khi tằm thầy cứu chữa.

Tình trạng này có thể kéo dài khá nhiều ngày, nếu chưa tằm ra thầy chữa trị vào trường hợp đó thì mỗi ngày phải cho người bị ngai phải uống hai ly nước đậu âm dương.

Kẻ hại người bằng ngai Mê Tâm, căn bản trước tiên của họ là biết được tên tuổi của nạn nhân.

Nếu không biết được đích xác tên tuổi của nạn nhân thì họ cũng đành bó tay mà chịu.

Cây « Mê Tâm » mọc khá nhiều trong vùng rừng núi Thất-Sơn, những nhà đã

chuyên môn luyện ngải chân chính không bao giờ đề ý đến loại cây này và nếu gặp thì họ nhô phá đi ngay.

Vì ngải «Mê Tâm» là một loại ngải bất chính nên tôi xin tạm gác không đề cập đến phần tinh luyện, bởi vì lòng người khó tin biết đâu lại có kẻ lợi dụng cơ hội đó để làm điều tai ác hại nhân.

Lá cây Mê Tâm màu xanh sầm, bản to và dài, đậm thẳng từ dưới gốc lên như hình kiếng.

Hoa màu tím đen có đốm trắng, và luôn luôn hoa nở chỉ có 4 cánh, một cánh thực lớn và ba cánh nhỏ đều nhau. Khi nở hoa tiết ra một mùi hăng hắc rất là khó chịu.

Chỉ cần nhìn thấy cây này trổng ở đâu thì chủ nhân của nó nhất định là một người bất chính, gian manh, và nên tránh xa họ.

Nếu có thể được ta nên âm thầm tiêu diệt cây Mê Tâm đó đi, bằng cách đỗ một

MÊ TÂM NGÃI xuất xứ tại khu rừng THÁT-SƠN

ít huyết heo sống vào gốc cây là sẽ mất
tác dụng phù ngải. Tôi xin cam đoan là
sẽ chẳng có gì nguy hại cho mình nếu chủ
nhân không biết được tên tuổi của người
phá cây «mê tâm» đó.

Cũng có những trường hợp người đi
rừng thấy cây có hoa đẹp nhẽ về trồng
chơi mà không có chủ ý hại người, khi đã
biết đó là cây Mê Tâm tốt hơn nên hủy
diệt nó đi là thường sách.

Loại ngải thứ năm

LONG PHUNG TIÊN LAN

Hay Lá

MAI HOA XÀ VƯƠNG NGẢI

Xuất xứ tại
khu rừng thẳm
bên Tầu
Huyện Tô-Châu

Trong sách Tàu khảo về hoa phong lan có chép một giai thoại như sau :

Viên ngoại Lý-Tử-Diệu từ Hàng Châu đến Tô Châu thăm người quen tình cờ gặp một người thợ rừng trên tay có cầm một cây lụa, tương tự như loài hoa phong lan nhưng chỉ có lá mà không hoa. Là một nhà chuyên môn tìm về hoa lan nên Viên ngoại Lý tử Diệu liền hỏi mua thấy được tiền, người thợ rừng bán ngay, vì trên thực tế người thợ rừng cũng chẳng hiểu là cây gì, chẳng qua ông ta vào rừng làm gỗ thấy cây lụa có vẻ đẹp mắt thì nhồ chơi nay có người hỏi mua thì tiếc gì mà không chịu bán.

Sau khi hỏi kỹ người thợ rừng để tìm xuất xứ của cây lạ, viên ngoại Lý-tử-Diệu biết rằng cây lạ đó do người thợ rừng nhổ trên một thân gỗ mục trong rừng thăm. Thân cây rất mềm mại, lá màu xanh sẫm có pha đốm vàng lấm chấm trông qua như mình rồng uốn khúc, chiều dài của thân cây độ năm sáu tấc tây, lá trỗ từ trong thân cây ra cho đến gần gốc, gồm tất cả độ mươi thân cây như vậy.

Mua xong cây lạ, viên ngoại Lý-tử-Diệu liền đem từ Tô Châu về Hàng Châu đóng một tấm gỗ hình bướm, ghép gỗ mục và rêu rừng vào rồi đem gắn (trồng) cây lạ đó vào bảng gỗ, và treo vào trong giàn lan đã có sẵn các thứ phong lan khác, rồi tháng ngày chờ đợi...

Quả nhiên, đến cuối năm cây lạ trỗ ra được mươi giò bông theo mỗi thân cây, và hình dáng hoa khi nở trông như đàn chim phụng đang vồ cánh, sắc hoa thì ngoài cánh màu hồng thăm phiá trong màu tím sẫm, giữa màu tím và màu hồng thăm

có pha chấm vàng lớn đóm trông tuyệt đẹp, đêm đến hoa toả ra một mùi hương thơm dịu quyến rũ xa độ một trăm thước có ngửi được mùi hương dịu nhẹ của hoa.

Thấy cây lạ trỗ hoa rất đặc biệt và hiếm thấy, vã lại cây hoa đã chịu ăn vào gỗ mục thì quả đúng là lan rừng rồi, nên viên ngoại Lý tử-Diệu vô cùng sung sướng, mừng rõ, liền tờ chức tiệc mừng khánh hạ hoa nỡ và đặt tên cho hoa.

Vì thấy cây hoa như mình rồng, hoa nở như phụng múa nên viên ngoại Lý tử-Diệu đặt cho cây một tên rất đẹp là « Long Phụng tiên lan ».

Từ đó ngoài sự chăm sóc vườn lan, Viên ngoại Tứ-Diệu đặt tất cả thi giờ vào sự chăm sóc sửa soạn cho giờ lan Long Phụng Tiên.

Ông ta đem giờ lan Long phụng tiên cao hơn tất cả các thứ lan khác cùng giàn rồi tự phong chức tước cho lan « Long phụng Tiên » là chúa các loài lan!

Xuất xứ tại Huyện Tô-Châu bên Tàu

Nhưng sự đời cũng lấm chuyện oái
oăm bi đát và bất ngờ, cũng chỉ vì giờ lan
Long phụng Tiên đó mà sau này viên
ngoại Lý-tử-Diệu bị chết thảm ? !

Số là có một hôm, viên ngoại bận việc
đi xa phải ở lại đêm không về được, rủi
thay đêm đó trời giông bão lớn, người nhà
Không đề ý nên gió thổi mạnh làm cho
giàn lan bị lung lay và tiếc thay giờ lan
« Long phụng Tiên » vì treo cao quá nên
bị gió thổi bay rớt xuống đất cách xa chồ
treo đến hơn mười thước, cây lan bị gãy
nát và bầm dập, những hoa thì rụng tơi
không còn một đóa !

Trưa hôm sau, viên ngoại Lý-tử-Diệu
trở về, chưa kịp thay khăn áo, ông đã vội
vã ra vườn để xem lan, nhưng khi đến
nơi nhìn lên giàn lan không thấy bäng
lan Long phụng Tiên đâu cả. Ông đậm ra
hốt hoảng thất thần, vội nhìn xuống đất
thì ngay chồ cách xa ông độ năm thước
bäng lan, cành lan và hoa lan gãy đỗ dập
nát tơi t AHL Ông vội vàng chạy đến nâng

giò lan lên tay, thì ôi thôi! tất cả đã hoàn toàn hư hỏng tan tác!

Ông ôm giò lan Long phụng Tiên trên tay với thái độ chết lặng, thình lình viên ngoại Lý tử Diệu hộc ra một búng máu tươi rồi té xiù! Người nhà vội vã chạy ra vực ông lên đem vào nhà cứu chữa. Kè từ đó ông lâm bệnh nặng bõ cả cơm cháo rồi nữa tháng sau thì ông mất (chết) để lại vườn lan không người chăm sóc đành phải lụn tàn theo năm tháng !

Từ đó về sau cũng có người kiểm được loại hoa lan « Long phụng Tiên » này, nhưng tất cả những người chơi lan không một ai đám trồng vì họ nghĩ rằng xui xéo, sợ sẽ gặp trường hợp như cái chết của viên ngoại Lý tử Diệu.

Thực ra đối với giới chơi lan thì rất sợ loài hoa đó, nhưng dưới cặp mắt chuyên môn của một nhà Huyền bí luyện ngải thì trái lại họ không sợ mà lại còn thích là đăng khác. Trong thực tế chính cây lan

Long phụng Tiên đó là cây ngải trú danh có tên là « Mai hoa xà Vương », cây ngải này nếu được tinh luyện thì sẽ trở thành một loại ngải rồng, khi ngâm vào miệng thì da thịt sẽ cứng rắn dao chém không đứt, và còn có tác dụng dùng để chữa bệnh cho những người bị rắn độc cắn.

Sở dĩ cây này có tên là « Mai hoa xà Vương » là vì theo lời của những nhà luyện ngải cao tay cho biết nguồn gốc của cây này, do sự giao hợp của loài rắn chúa mai hoa (rắn có ngọc) sống hành trăm năm ở trong thâm sơn cùng cốc. Loài rắn này rất hiếm, và chúng chờ lúc trăng lên giứa trời mới đem nhau ra một khoang trống để ái ân rồi chất tinh trùng vương vãi vào cây gõ mục và từ đó mọc lên một loài cây mới kỳ lạ, cây đó chính giờ lan Long phụng của Viên ngoại Lý tử Diệu và cũng chính là cây ngải « Mai hoa xà Vương » vậy.

Một nhà chuyên môn về ngải nghệ khi tìm gặp cây này trước khi nhổ lấy, phải

nghiêm trang, đi quanh cây năm vòng
miệng ca bài thần chú như sau:

Mai hoa xà Vương
Thụ khí Âm Dương
Mẫu nhiệm vỗ lường
Đông phương Tây phương
Nam phương Bắc phương
Tса ngát mùi hương
Bát quái cửu cung
An ba na mè cum
Mai hoa xà Vương
Hoàng thiên xin chứng
Thỉnh cây xà rừng
An ba na mè cum

Sau khi đi quanh cây ngãi năm vòng theo ngũ hành đọc bài ca thần chú xong, ông thấy ngãi mới cúi xuống nhẹ nhàng nhô lẩy cây Mai hoa xà Vương đem về trồng và từ đó vận dụng khả năng chuyên môn của mình để tinh luyện cho cây ngãi trở thành hữu dụng.

Loại ngãi này mọc nhiều ở miền cực Bắc Ấn Độ, tuy gọi là nhiều nhưng muốn tìm thấy cũng phải tốn nhiều công phu

mới gặp được có một điều lạ là cây không sinh sôi nở như những loài cây khác, mà một bụi cây gồm có bao nhiêu cành lá thì khi đem về trồng dù trôi qua nhiều năm cây « Mai hoa xà Vương » cũng chỉ xanh tốt thêm rồi nở hoa chớ không đâm thêm chồi nãy thêm lộc và cũng không kết trái, vì vậy cây ngãi Mai hoa xà Vương không thể gieo giống truyền đời được ? !

Một nhà luyện ngãi chuyên môn, nếu khéo tinh luyện và chăm bón thì có thể nuôi cây Mai hoa xà Vương sống lâu lắm là mười năm, và khi cây khô héo (chết) phải làm lễ tống táng rất trang trọng.

Theo tục truyền thì cây ngãi « Mai hoa xà Vương » khi chết rồi được đem chôn một nơi cao ráo và khuất vắng ít người qua lại, và ít lâu sau tại vùng chôn cây ngãi đó có rất nhiều loài rắn Mai hoa đến trú ẩn chung quanh đó ? !

SÔNG TRÊN ĐẤT LÀO

MỘT LOẠI HOA LAN ĐẸP
MỘT LOẠI NGÃI CẦU TÀI?

Nhà học Phan Văn Lénhux ở xã Lèn
nhà thợ mua bán sơn son thoss tại xã
nhà thợ mua bán sơn son thoss tại xã
nhà thợ mua bán sơn son thoss tại xã

Cách đây gần 20 năm, khi tôi còn sống tại tỉnh « Thác-Khôn » ở miền hạ Lào, tỉnh này giáp giới với Cao-miên, tên tỉnh là Khone nhưng vì vùng Khone rất nhiều thác nước thiên nhiên nên mọi người gọi một cách nôm na là « Thác-khôn » (tac-khone).

Những du khách đến đất Lào phần nhiều rất thích đi ngắm cảnh thác nước thiên nhiên tại đây tôi đã có dịp viếng thác Somphonit (Vũ môn), Sang-Rheuk (Bạch tượng) và đặc biệt nhất là thác Rha-pheng.

Thác này rất đẹp, có thể nói là đẹp nhất xứ Lào. Giữa thác đá dựng lên hình vòng cung bắc ngang ít lăm cũng gần trăm thước, đứng từ xa trông lại chẳng khác gì một chiếc móng ngựa khổng lồ, nước từ

trên cao đỡ xuống cuồn cuộn, bọt nước văng lên tung toé, tạo thành một vùng trăng xóa, dưới ánh nắng chiều trông óng ánh như ngũ sắc lung linh huyền ảo. Tục truyền rằng: nơi đây những loài cá sống lâu năm nǎm tự về thi đê được hóa rồng?

Đi thăm thác Rha-pheng tôi phải tự hào rằng mình đã tạo được một cuộc du ngoạn kỳ thú, bồ ích và lǎm công phu.

Thực vậy, muốn đến được thác này, tôi phải đi bằng xe ngựa dọc theo đường tinh lộ, số 13 rồi qua sông và đi bằng nhiều thứ xe khác, kè cả đi bộ khoảng trên 20 cây số mới đến được thác Rha-pheng.

Bên cạnh thác có một nhà lều hình lục giác lợp lá mây rừng, dùng để cho du khách nghỉ chân hoặc phóng tầm mắt ra xa để ngắm phong cảnh núi rừng thiên nhiên.

Khó mà tả được cảnh đẹp của rừng cây thác nước hùng vĩ, nếu không được

tận mắt mình chứng kiến.

Vì đường sá trở ngại, nên bất cứ ai đã đến viếng thăm thác Rha-pheng đều phải chuẩn bị một đêm ngủ lại, đê sáng ra còn có thể viếng thăm một vài cảnh đẹp khác ở chung quanh.

Đêm rừng thực là huyền bí, giữa cảnh trời đêm mênh mông huyền hoặc, trong căn lều lá tôi nằm thao thức mãi không ngủ được, một phần vì xứ lạ, một phần vì nghe tiếng khèn từ bốn phía vọng lại, tạo cho kẽ xà nhà xa quê hương một nỗi buồn nhưng nhiều thảm thía.

Ôi! tiếng khèn nao nuột vương mang, tuy cung điệu gần như lặp đi lặp lại, nhưng âm thanh thì lạ lùng bí ẩn, nghe như có vẽ man dại, kè kè trách móc. Nhất là tiếng khèn lại được trôi lên giữa một vùng rừng thẳm âm u, nghe lại càng thán bí ai oán làm sao ấy.

Nghe qua tiếng khèn của Dân Lào, tôi nhận xét tâm hồn của họ rất chất phác,

rất gần gũi với thiên nhiên, đem cuộc sống của mình vào với tất cả mọi sự dẽ dãi, nhưng trong thâm tâm, trong sâu kín của tâm hồn họ thì hình như chất chứa muôn vàng sự ấm áp, chẳng khác gì con tằm nằm trong cái kén khi đã biến thành nhộng thì muốn cắn kén phá vỏ để chui ra.

Tức cảnh sanh tình tại khe khẻ ngâm lên mấy câu thơ mà tôi tự sáng tác:

Ôi! rừng đêm mènh mang, huyền hoặc
Tiếng khèn buồn cung điệu vương mang
Pha-pheng nghìn năm bót ngát
Núi rừng Lào chang chira ánh trăng loang
Nghe tiếng nhạc lòng ta nhưng nhức
Thương quê nhà thao thức từng canh
Trên mái khuya sương rơi lác đác
Sầu mènh mang nhung nhớ vay quanh

Sáng hôm sau rời khỏi thác Pha-pheng
tôi trở về tỉnh và sống ở đó nhiều ngày...

Tuy gọi là tỉnh, nhưng Thác-Khôn
dân cư chẳng có gì gọi là đông đúc lắm,
có lẽ vì xứ Lào đất rộng người ít, nên

dân cư không sống tập trung nhiều, họ ở cách xa nhau năm bảy trăm thước hoặc vài cây số là thường.

Tỉnh Khôn vào thuở đó có trên ba ngàn dân, tại đây tôi có tìm hiểu được một giai thoại về loài hoa phong lan có tên là Spao-linh. Hoa này ở núi rừng Việt Nam không thiểu, nhất là vùng thâm sơn Đà-lạt người ta gọi tên là hoa Hoàng-Lan giới choi Phong lan ở Việt nam rất thích trồng cây hoa này.

Sở dĩ tôi đề cập đến giai thoại hoa lan này bởi vì nó cũng chính là một loại ngải cầu tài.

Câu chuyện như sau, có một gia đình nọ người chồng đi vào rừng tình cờ nhặt được một bụi hoa Spao-linh (Hoàng Lan) mọc bám trên cây mục, ông ta nhặt về đem trồng vào một cái thùng bằng gỗ cây.

Bụi hoa Spao-linh ban đầu chỉ bằng hai nắm tay cầm chặt, nhưng từ ngày được trồng vào chậu, được sự săn sóc của